

## Mundtlig beretning

Den ene krise afløser den anden i disse år. Corona-pandemien er næsten glemt, men til gengæld dør vi med eftervirkningerne blandt andet i form af høj inflation. Krigen i Ukraine sætter også sit præg på vores hverdag. De fleste er nok enige om, at vi skal gøre hvad vi kan for at hjælpe i verdens brændpunkter. Men det kommer med en pris, for vores og skoleelevernes hverdag. Kommuner og skoler skal nemlig endnu engang gennemføre store besparelser. For selvom om pengene vælter ind i statskassen og vores overskud på betalingsbalancen stiger stødt, insisterer regeringen på at vi skal spare. - og de få midler vi har i overskud skal bruges på krudt, kugler og topskattelettelser. Parolen er at vi skal ofre os, for at landet har råd til at opruste militært. Man sammenkæder borgernes vilje til at støtte Ukraine med vores vilje til at skære ned på velfærden.

Som et led i denne fortælling har regeringen afskaffet Store Bededag. Man har herved lagt sig ud med stort set hele befolkningen, og ikke mindst fagbevægelsen. Regeringens fremfærd er et klokkeklart brud på den danske aftalemodel, hvor løn og arbejdsforhold aftales ved overenskomstforhandlinger. Det er uhørt, at man på ingen måde har involveret arbejdsmarkedets parter i sagen. I stedet bulldozer flertalsregeringen sit lovforslag igennem folketinget. Det er ikke alene magtfuldkomment, det er også at spille hasard med stabiliteten på vores arbejdsmarked. For hvor længe bliver vi ved med at tro på forhandlingssystemet, hvis regeringen bare efterfølgende kan fjerne værdier fra overenskomsterne igen.

Konsekvenserne ved at afskaffe en fridag som Store bededag er mange og komplekse. For ud over at sætte et ansvarligt samarbejde med arbejdsmarkedets parter over styr, får det også konsekvenser for både i kommunerne og hos den enkelte lønmodtager. Kommunernes økonomi påvirkes på den måde at deres udgifter stiger, da alle medarbejdere skal have løn for en arbejdsdag mere. Det har kommunerne ikke råd til, og derfor ventes det at kommunerne på landsplan vil være nødsaget til at nedlægge omkring 2700 stillinger. Det vil i sagens natur også ramme skoleområdet.

For de offentligt ansatte funktionærer som lærerne, har regeringen tænkt sig at kompensere den ekstra arbejdsdag med en forhøjelse af det særlige ferietillæg med 0,45 % svarende til en dagløn. Derved bliver ferietillægget for en lærer på slutløn ca. 2100 kr. højere. Tillægget udbetales som hidtil d. 1. Maj.

Der er dog et væsentligt problem med den ordning. Det er nemlig risiko for, at de ansatte selv kommer til at betale for dele af kompensationen.

Grunden til dette er, at det særlige ferietillæg er omfattet af reguleringsordningen. Reguleringsordningen er en mekanisme i de offentlige overenskomster, som sørger for en nogenlunde parallel lønudvikling i forhold til det private arbejdsmarked. Ca. en gang om året regnes lønudviklingen ud på det private område. Dette sammenholdes med udviklingen på det offentlige område, og lønnen reguleres efterfølgende enten op eller ned. Men hvad sker der når timelønnede private ansatte får flere arbejdstimer til samme timeløn, mens de månedslønnede offentligt ansatte stiger i årsløn pga. ferietillægget? Det kan Danmarks Statistik som står for beregningerne af reguleringsordningen ikke svare på, men der er betydelig risiko for at dele af

komensationen for Store bededag bliver modregnet i lønnen efterfølgende. I det tilfælde står vi tilbage med en del af regningen for den fridag man har frtaget os.

Det er stadig uvist hvordan det kommer til at påvirke eleverne at Store Bededag er afskaffet. Der er i folkeskoleloven et lovpligtigt antal årlige undervisningstimer som eleverne skal have. Men det er kommunerne som fastlægger antallet af skoledage på et skoleår. Så om kommunerne vil øge antallet af undervisningstimer (ud over loven) ved at gennemføre normalt fredagsskema på Store bededag, eller de vil fastholde de typiske 200 skoledage, og give eleverne en ekstra feriedag omkring jul eller sommerferie er uvist. Det er også en mulighed at kommunerne vil indføre en ekstra skoledag, men undlade at hæve timetallet. Det kan for eksempel gøres ved at sænke skoledagens længde en lille smule over året.

Sikkert er det, at kommunens beslutning kommer til at påvirke lærernes arbejdstid. Vi ved endnu ikke om det medfører flere undervisningstimer for lærerne, eller hvordan konstruktionen bliver. Der er også usikkerhed i forhold til vores lokalaftaler som også forholder sig til mængden af arbejdstid og antallet af undervisningstimer. Vi kan på nuværende tidspunkt ikke sige noget om, hvilken status vores lokale aftaler har. Det er for sent for kommunerne at opsigte aftalerne til næste skoleår, men spørgsmålet er om lovændringen kan overtrumfe det?

Et helt andet aspekt er, at mange mennesker i forvejen er pressede og stressede, og har svært ved at få arbejdsliv og privatliv til at hænge sammen. En lille ferie som bededagsferien er med til at give lidt luft, og det er derfor et skridt i den forkerte retning at afskaffe den. Det forekommer paradoksalt i en tid, hvor både virksomheder og kommuner eksperimenterer med 4 dages arbejdsuger.

Fagbevægelsen inklusive Danmarks Lærerforening har været stærke modstandere af regeringens planer. Vi har mobiliseret befolkningen imod planerne, og har blandt andet samlet næsten en halv million underskrifter mod forslaget og har afholdt en stor demonstration ved Christiansborg. Men regeringen har ikke villet lytte til kritikken.

De fynske Lærerkredse har i et fælles brev til fagbevægelsens hovedorganisation på Fyn opfordret til at vi ikke arrangerer 1. Maj arrangementer sammen med de politiske partier herunder Socialdemokraterne, som mange af de tidligere LO-organisationer ellers har for vane. Vi lægger stor vægt på at vi er politisk uafhængige, men det er ingen selvfølge for flere af de andre faglige organisationer. Derfor har vi påpeget det hykleriske i, at fagbevægelsen med den ene hånd ligger i krig med regeringen om Store Bededag, mens den anden hånd inviterer repræsentanter for selv samme regering op på talerstolen 1. maj. Heldigvis har bestyrelserne i FH på Fyn lyttet til vores forslag, og har besluttet udelukkende at bruge talere fra fagbevægelsen. Der holdes 1. Maj arrangementer flere steder i kredsens område, og med beslutningen om at de politiske partier ikke er med, opfordrer kredsstyrelsen til at deltage i arrangementerne 1. Maj. Der er god grund til at slå et slag for løn og arbejdsforhold i denne tid. Det er naturligvis et problem at nogle 1. maj arrangementer afholdes om formiddagen, og derved afskærer de fleste af vores medlemmer i at deltage. Men i Ringe er der i år tale om et eftermiddagsarrangement.

Store bededag er ikke det eneste der truer den kommunale økonomi. Flere elementer i regeringsgrundlaget skal høste milliarder i besparelser på de kommunale budgetter ved hjælp af afbureaukratisering. Desværre er der stor risiko for, at man kun fjerner pengene – men ikke opgaven. Et eksempel er den bebudede afskaffelse af jobcentrene som man vil spare 3 mia. på. Men hvad sker der med de opgaver som bliver udført på jobcentrene i dag? De bliver jo udført fordi der er vedtaget lovgivning på området. Så medmindre man vil ændre lovgrundlaget, er opgaven nøjagtig lige så stor som før. Og hvem tror for alvor på, at den nuværende regering vil ændre fundamentalt på den måde man behandler ledige og sygemeldte? Systemet er jo skabt af netop de personer som sidder i regeringstoppen nu. Jeg ser en stor risiko for, at opgaven bare bliver tørret af på kommunerne, som så skal finde finansieringen på andre områder af den kommunale driftsøkonomi. For eksempel folkeskole, børnehaver og ældrepleje.

En anden udfordring for kommunerne er inflation og herunder energipriser. Nu er prisen på el og gas heldigvis faldet betragteligt, men der er stadig stor usikkerhed omkring disse udgiftsposter. Som alle i folkeskolen ved, har man forsøgt at reducere udgiften ved at skrue ned for varmen i de kommunale bygninger. Det har vist sig at være ret effektivt for økonomien. Så indtil der igen er forsyningssikkerhed i forhold til gas, kan det nok ikke betale sig at pakke striketrøjerne alt for langt væk. Meget tyder nemlig på at problemet også vil være til stede i næste fyringssæson.

Herudover er kommunerne også udfordret i forhold til befolkningssammensætning, beskatningsgrundlag og ikke mindst stigende udgifter til det specialiserede socialområde som dækker handicap og psykiatriområdet.

Derfor bliver budgetforhandlingerne for 2024 en gyser. Danmarks Lærerforening centralt er meget aktive på området, og prøver at påvirke regeringen til at holde hånden under skolernes økonomi. Det afgørende bliver forhandlingerne mellem kommuner og stat op til sommerferien, hvor rammen sættes for budget 2024.

Det er virkelig bekymrende hvis vi igen skal til at gennemføre massive besparelser. Vi kæmper i forvejen hårdt for at få enderne til at mødes på skolerne, og med stadigt flere komplekse opgaver i forhold til blandt andet inklusion burde der ansættes flere lærere i stedet for færre. Men det er desværre ikke den vej pilen peger i øjeblikket. Desværre er der allerede sket afskedigelser på nogle af skolerne i kredsen. Dette er dog primært pga. lokale forhold på den enkelte skole, som har skabt underskud i skolens økonomi. Skolernes økonomi er blevet skrøbelig, så der skal ikke mange uforudsete ting til, før skolen får svært ved at overholde sit budget.

På min årlige rundtur til alle kredsens skoler, hvor jeg mødtes med tillidsvalgte, skoleledelse og forvaltning talte vi mange steder om en ændret elevadfærd. Der opleves at flere elever har særlige vanskeligheder og at lærerne bruger enormt mange kræfter på, at få eleverne til at trives i skolen. Nogle steder taler man om, at coronatiden – måske særligt for de yngste elever, har medført at nogle årgange ikke er tilpasset skolens grundrytme. Man har ikke haft mulighed for at opbygge en kultur omkring fælles aktiviteter og traditioner på skolen, samt at holde frikvarterer hvor man mødes på tværs af klasser mv. På vores årlige kursusdag for TR og AMR havde vi blandt andet inviteret Henrik Lund, som holdt et oplæg om tid. En af hans pointer var at netop grundrytmen, er ekstremt vigtig for at vi trives som mennesker. Måske gør det ikke noget, at vi gentager og

genbruger en stor del af aktiviteterne i skolen. Det giver ro og tryghed blandt eleverne, at der er forudsigelighed og genkendelighed. Han gav eksempler fra sin forskning, hvor han har observeret hverdagen på flere skoler. Han fortalte blandt andet om to skoler, som havde en vidt forskellig tilgang til at lave emneuger. Hvor den ene skole var helt på den anden ende, og lærerne knoklede sig i sæk, for hvert år at tænke nyt og større i forbindelse med en årlig musical-uge. Lavede man på en anden skole en teateruge, med stort set det samme indhold hvert år. Hans observation var, at både elever og ansatte havde en meget mere harmonisk og stressfri uge på den skole hvor man genbrugte sin fremgangsmåde år for år. Det går måske imod tidens tendens til, at vi hele tiden skal udvikle os og fremstå som nytænkende og unikke. Men måske skal vi have modet til at genbruge vores succeser og velafprøvede forløb?

Der er nok noget om snakken, jeg er i hvert fald sikker på at gentagelser og forudsigelighed er gode værktøjer i forhold til elever med særlige behov. Det løser ikke inklusionsproblemet i et snuptag, men det er måske alligevel en lavthængende frugt som vi selv er herre over, om vi vil plukke eller ej.

I de seneste målinger af skolernes professionelle kapital er det også tydeligt at netop faktorer som støj og uro i timerne, manglende motivation og elevernes sociale og psykiske problemer i stadig større grad påvirker skolernes professionelle kapital i negativ retning. Så der er ingen tvivl om, at problemet vokser. Ingen har fundet den perfekte opskrift på at løse det, men der er massiv politisk opmærksomhed på problemet. DLF indgår blandt andet i drøftelser med skolelederforeningen og kommunerne i forhold til nogle fælles anbefalinger til regeringen omkring inklusion og elevernes trivsel.

Den forhenværende regering havde lagt op til at visse kommuner skulle frisættes fra regler på forskellige kommunale kerneområder - herunder folkeskolen. Den nuværende regering fulgte i regeringsgrundlaget op på dette, ved at bebude følgende:

***”Regeringen vil sætte folkeskolen fri sådan, at det åbenlyst vigtigste kommer i fokus***

***de basale færdigheder, børnenes udvikling, dannelse og trivsel, samt at skolen***

***forbereder børnene på at tage en ungdomsuddannelse eller lære et håndværk.***

***Regeringen mener, at folkeskolens udfordringer og mulige løsninger fortsat skal***

***udvikles i samarbejde med parterne bag ’Sammen om skolen’.***

***Sammen med frisættelsen af skolen vil regeringen foreslå muligheden for lokalt at***

***konvertere understøttende undervisning til f.eks. kortere skoledage. Frigjorte midler som følge af en sådan omprioritering geninvesteres i folkeskolen til f.eks. tovaksenordninger, elevpulje målrettet til at løfte udsatte elever”***

DLF er naturligvis meget optagede af denne erklæring fra regeringen. Overordnet ser vi positivt på, at der kommer færre centrale regler på skolerne. Men omvendt ser vi også en risiko for, at man tror friheden i sig selv løser problemerne i skolen. Vi skal være opmærksomme på, at med frihed

følger ansvar, og Folkeskolens alt overskyggende problem er mangel på ressourcer. Frihedsgrader kan ikke kompensere for underfinansiering.

Men når det er sagt, er der bestemt også muligheder i en politisk frisætning af folkeskolen. I Esbjerg og Holbæk har man fået lov at tyvstarte, og havde allerede fra sidste skoleår mulighed for at drive skole med høj grad af frihed. Tilbagemeldingerne fra de to kommuner er, at forsøgene er gået godt. Alle skolens interessenter er glade for ordningen, og man føler at friheden har givet ny energi og inspiration i hverdagen. Jeg kan sagtens få øje på gode perspektiver i at blive frisat fra bureaukrati og ydre styring. Men det er meget væsentligt at friheden bliver forvaltet med høj grad af involvering af de ansatte. Ellers bliver det skolelederens frihed – og det kan i sagens natur komme til udtryk på mange forskellige måder.

Det er uvist hvordan og hvornår folkeskolen bliver sat fri. Man har netop vedtaget en forlængelse af de nuværende frihedsgrader i næste skoleår. Det betyder blandt andet at man må konvertere alle understøttende undervisningstimer til to-lærer timer.

I 2022 nåede man frem til en politisk aftale om en ny læreruddannelse. Den nye uddannelse er blevet tilføjet flere midler og er indrettet på bedre måde ud fra DLFs perspektiv. Der bliver mere fokus og vægt på praktik og didaktik ligesom uddannelsens opbygning i højere grad end tidligere understøtter et godt studiemiljø. Studiet bliver igen bygget op i semestre, hvor man følger det samme stamhold gennem uddannelsen. Og der er igen blevet plads på uddannelsen til vigtige fag som specialundervisning og Dansk som andetsprog.

En væsentlig ændring af læreruddannelsen, som vi kommer til at mærke på skolerne, er en nytænkning af praktikken. Dels er der samlet set en tredjedel mere praktik på uddannelsen, og dels er måden praktikken afvikles på anderledes. Fremover vil praktikken blive integreret i fagene på uddannelsen, i stedet for at være et fag i sig selv. Der laves udstrakt praktik på de første studieår, så de studerende har en længerevarende kontakt med uddannelsesskolerne. Det kan for eksempel ske ved at de studerende er i praktik en dag om ugen i en længere periode, og derved oplever elevernes udvikling over tid.

Der er afsat flere penge til den nye uddannelse, så de studerende får 2-4 ekstra undervisningstimer om ugen.

Det er meget vigtigt for os, at læreruddannelsen klæder de studerende godt på, til et arbejdsliv i folkeskolen. Desværre har vi i de senere år set et stort frafald af nyuddannede lærere. Det er skidt for dem, at have brugt 4 år på en uddannelse de ikke kan bruge. Men det er også skidt for os andre at der ikke er tilstrækkeligt med uddannede lærere, som vil tage et job i folkeskolen. For hvis lærermanglen bliver for stor, kommer der uddannede folk ind i lærerstillingerne. Og det er ikke hvad folkeskolen har brug for. Jeg vil kraftigt opfordre til at vi tager godt imod de studerende og de nyuddannede kolleger på skolerne. Selv om hverdagen er hård og presset, må vi prøve at finde overskud til at byde dem velkommen i vores professionelle fællesskab, og måske give dem en håndsrækning i den første tid.

Kredsens vigtigste politiske indsatsområde de senere år har været vores lokale aftaler om arbejdstid. Det har fortsat højeste prioritet for kredsstyrelsen at fastholde og udbygge aftalerne, så medlemmernes vilkår bliver bedre.

I dette forår er det 10 år siden vi blev lock-outet. Og alle landets skoler mere eller mindre lukkede ned. I kølvandet på lockouten fulgte lov 409 og nogle år, hvor DLF var sat uden for det gode selskab. Det var et absolut lavpunkt at stå uden overenskomst. Og med en lov, som basalt set fratog lærerne deres rettigheder.

Siden den gang er vi lykkedes med mange ting. Og med den kommunale økonomi som bagtæppe og begrænsning har vi opnået at indgå nogle gode lokalaftaler. Vi har udstrakt fleksibilitet og ingen rigide krav om tilstedeværelse, vi har tid på de fleste opgaver på opgaveoversigten, Vi har en faktor på forberedelsestid og et maksimalt undervisningstimal osv. Det er gode og vigtige elementer som vi er glade for og værner om. Men kan vi ikke gøre det lidt bedre? Vi vil i hvert fald til stadighed forsøge, men med de økonomiske udsigter i de kommende år. Er et realistisk mål nok snarere at forsøge at fastholde aftaler vi har.

I år har vi ikke aftalt ændringer i lokalaftalerne, så I kan regne med at aftalerne også gælder for næste skoleår. Dog kan der komme mindre justeringer i Kerteminde, men det er i givet fald ikke de store sager, og samlet set vil der være tale om forbedringer.

Vores centrale arbejdstidsaftale A20 er grundlaget for lokalaftalerne, og vil være det vi falder tilbage på hvis lokalaftalerne skulle blive opsagt. A20 har i sig selv værdi for medlemmerne, selv om den er mindre konkret end lokalaftalerne.

Danmarks Lærerforenings mål er at arbejdet med A20 skal føre til en reel kulturforandring på skolerne. Der er derfor fastlagt fem pejlemærker som alle i foreningen skal arbejde for at realisere.

Pejlemærkerne lyder:

- 1) Lærerprofessionens faglighed afspejles i beslutninger og prioriteringer
- 2) Skoleledelse foregår i samarbejde med lærerkollektivet og tillidsrepræsentanten.
- 3) Tillidsrepræsentanten organiserer skolens lærere
- 4) Aftalen har fremmet et bedre ressourcegrundlag på skolerne ved at løfte debatten om ressourcer til kommunalt niveau.
- 5) Der er et rimeligt forhold mellem undervisning og forberedelse for den enkelte lærer

Der er ingen tvivl om at disse pejlemærker er både relevante og ambitiøse, de er formuleret på en måde som sætter en retning uden der er et klart defineret succeskriterie. Så for Lærerkredsen handler det om, at komme så langt i den retning pejlemærkerne anviser som overhovedet muligt.

Der er ingen tvivl om, at nogle af pejlemærkerne er sværere at opnå succes med end andre. Og her taler jeg naturligvis mest om pejlemærke 4 og 5 som handler om ressourcer. Men selv om vi ikke er mål med det hele, synes jeg der er grund til at glæde sig over en del ting.

Samarbejdet mellem lærere og skoleledelse er langt de fleste steder godt. Lærerne bliver i højere grad en tidligere hørt i forhold til de beslutninger der tages på skolerne. Vores tillidsrepræsentanter har lavet et rigtig flot stykke arbejde, med at involvere medlemmerne for eksempel i forbindelse med tilblivelsen af skoleplanen.

Kredsstyrelsen er løbende opmærksomme på pejlemærkerne, og ser frem til at disse skal evalueres på landsplan.

Foreningen centralt må iværksætte en strategi for at nå målene, og det gælder også at fremme ressourcegrundlaget for folkeskolen. Der er mere end nogensinde behov for at man fra folketingets side holder hånden under folkeskolens økonomi. Det kan ske gennem økonomiske bevillinger eller via centrale bindinger. For eksempel en generel sænkelse af klasseloftet eller en fastsat lærer/elev ratio. Løsningen skal under alle omstændigheder komme fra centralt niveau, for vi kan ikke vride flere penge ud af kommunernes budgetter til at drive folkeskole.

Som bekendt forhandles der i øjeblikket om fornyelse af overenskomsterne på det private område. Selv om det ikke direkte berører os, er resultatet alligevel vigtigt for os. Overenskomsten i de konkurrenceudsatte erhverv i industrien er toneangivende for hvordan overenskomsten lander i resten af det private område. Som tidligere nævnt tilstræbes der en parallelitet i lønudviklingen mellem det private og det offentlige område. Derfor vil vores overenskomstforhandling i 2024, tage afsæt i resultatet af overenskomsten på det private område i år.

Foreningens krav til OK24 vedtages på kongressen i september, og sendes herefter videre til KL via Lærernes centralorganisation og Forhandlingsfællesskabet. Forud for kongresvedtagelse ligger der dog et stort arbejde med at afdække og vurdere hvilke emner der er vigtigst for medlemmerne og hvad der er realistisk at nå i mål med. Tillidsrepræsentanterne har allerede i efteråret været med til at udpege hvilke temaer der er vigtigst, og til foråret vil der blive en mere direkte medlemsinvolvering igennem faglig klub på skolerne. Desuden vil medlemmerne have mulighed for at deltage i møder med vores formand Gordon Ørskov Madsen, når han tager på en lille turné rundt i landet. Det er uhyre vigtigt, at der er samklang mellem medlemmernes forventninger og de krav der fremsættes. Lige som der også skal være realisme i de forventninger vi har.

I lyset af at inflationen har udhulet vores købekraft i de sidste par år, vil løn formentlig blive det helt store tema ved forhandlingen om OK24. Dette er yderligere aktualiseret af at lønstrukturkommissionen fremlægger dens rapport, som vil konkludere hvilke skævheder der er i de offentlige gruppers løn. Sygeplejersker, pædagoger og social og sundhedsassistenter er midt i et rivegilde om hvem der har det værst. De vil selvfølgelig arbejde for, at få størst mulig andel i de ekstra 3 mia. der er sat af til at oprette skævheder. Vi må nok sande at vi, i sammenligning med andre offentlige grupper, har tilforhandlet os en forholdsvis god løn. Derfor er det ikke forventningen, at vi kan få del i de tre milliarder. Men hvad kan vi så få i stedet? Flere og tidligere seniordage? Eller en efteruddannelsesfond måske? Hvilke overenskomstkraav vi stiller, kan I som sagt få indflydelse på, når der holdes møder senere på foråret.

Hovedparten af vores løn er forhandlet hjem ved de centrale overenskomster. Men der er også en del af lønnen som er lokalt aftalt. Det er en smule forskelligt hvordan lønnen er udmøntet, men

lønniveauet er stort set ens i vores tre kommuner. Når vi forhandler lokal løn sker det med afsæt i vores lønpolitik som generalforsamlingen har vedtaget. I vores lønpolitik står blandt andet, at der skal være gennemsigtighed i løndannelsen, at lønnen skal aftales ud fra objektive kriterier og at der skal ydes sammenlignelig løn for sammenlignelige opgaver. For lærere og børnehaveklasseledere er der indgået forhåndsaftaler om løn. Det betyder at der ikke forhandles løn for hver enkelt ved ansættelse. Lønnen bliver i stedet fastsat ud fra den lokale forhåndsaftale. Det har fungeret godt i mange år, og da alle vores forhåndsaftaler bliver procentreguleret hver gang der er generelle lønstigninger. Ligger vi vores lønniveau pænt i forhold til andre steder i landet. Der er imidlertid ved at indsnige sig en kultur som udfordrer vores måde at betragte lokalløn. På nogle skoler er skolelederne begyndt at tilbyde individuelle tillæg ved rekruttering. Der gives ikke anden begrundelse end, at man gerne vil kunne tiltrække den pågældende medarbejder. I disse tilfælde skal skolelederen sende en lønforslag til kredsen som så skal underskrive eller forhandle om lønnen. Det er temmelig problematisk, da de tilbudte løntillæg ofte er i direkte strid med lønpolitikken. For det er hverken gennemsigtigt, objektivt eller retfærdigt når man tilbyder ekstra løn bare for at kunne rekruttere. Hvad så med alle de kolleger som laver nøjagtigt det samme? Skal de så ikke også have den samme lønstigning? Skolen har naturligvis ikke råd til at lade alle lønninger stige, og hvad gør man så? På den ene side vil medlemmet, som er blevet lovet et løntillæg ved ansættelsen blive temmelig gnaven på kredsen, hvis vi siger nej til at indgå aftale om et rekrutteringstillæg. På den anden side agerer kredsen ikke inden for foreningens lønpolitik og generalforsamlingens beslutning hvis vi skriver under. Det kan skabe nogle store dilemmaer, som vi prøver at håndtere på bedste vis. Der er i overenskomsten mulighed for at give løntillæg for visse funktioner og kvalifikationer, og vi gør alt hvad vi kan for at opdrage lederne til at bruge de muligheder der findes. Vi må forvente at manglen på uddannede lærere bliver større i de kommende år, og derfor kan denne udfordring risikere også at blive større. Kredsstyrelsen holder øje med udviklingen, og vil bringe emnet op på en fremtidig generalforsamling, hvis der er behov for det.

Afslutningsvis vil jeg benytte lejligheden til at sige tak til vores tillidsvalgte. Tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter er ryggraden i foreningen, uden jeres store indsats kunne vi ikke øve den indflydelse for vores medlemmer, som vi kan. Indimellem ser i lidt trætte ud, når foreningen endnu engang beder jer løse en opgave, det er helt forståeligt – for I har også mange opgaver på jeres bord. Derfor vil jeg opfordre jer andre til at passe godt på jeres TR og AMR. Det kan gøres på mange måder. For eksempel ved at aflaste de tillidsvalgte i forhold til andre opgaver på skolen, tilbyde hjælp og sparring eller bare at vise sin opbakning ved at møde op og deltage aktivt og konstruktivt på møderne i faglig klub.

På kredskontoret har vores to ansatte Birgit og Susanne har gjort en kæmpe indsats for at få hverdagen til at hænge sammen. De forskellige sager I arbejder med, bliver mere og mere komplekse, men I klør på med krum hals for at give vores medlemmer bedst mulig hjælp. Det skal I have en stor tak for.

Endelig vil jeg sige tak til pensionistudvalget for jeres arbejde med at lave spændende aktiviteter for fraktion 4. Det er imponerende, at I kan blive ved med at finde på nye spændende arrangementer for pensionisterne. På trods af jeres store arbejde er det ikke længere en selvfølge,



at min forbliver medlem af foreningen når man er fratrådt arbejdsmarkedet. Så jeg tror vi skal til at gøre lidt mere ud af, at fortælle vores medlemmer om de mange spændende arrangementer der venter dem i pensionistfraktionen. Måske skulle jeg søge om, at få foretræde for pensionistudvalget en dag, så vi kunne drøfte hvad vi kan gøre for, fortsat at have mange medlemmer i fraktion 4.

Jeg skal hermed overgive beretningen til generalforsamlingens behandling